Quelle: http://manuscripta.at/?ID=376
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

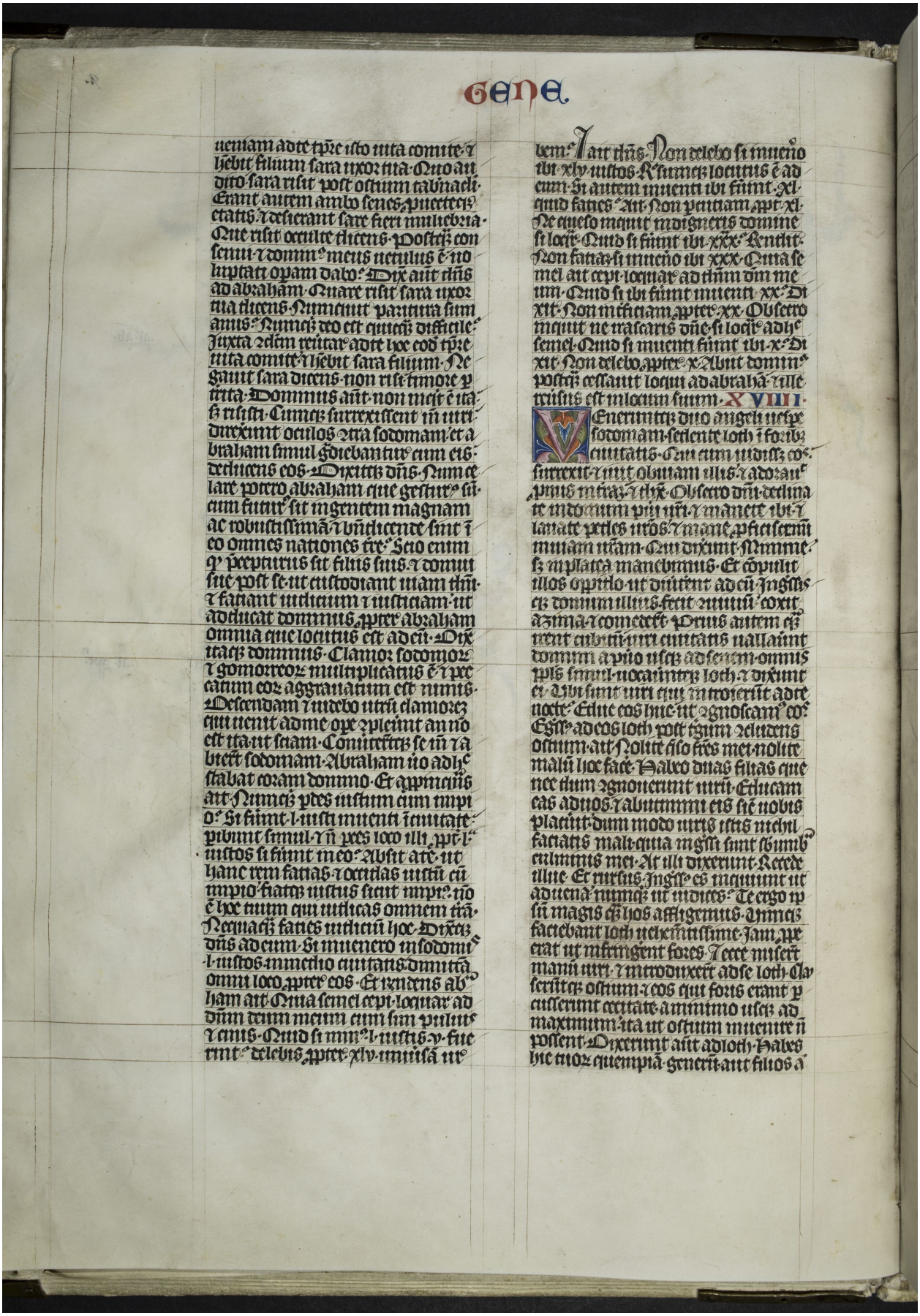

GENE.

uenuam adte tpre illo uita comite. Et
habebit filium sara uxor tua. Quo au
dito sara risit post ostium tabernacli.
Erant autem ambo senes, puecteqs
etatis. Et desierant sare fieri muliebria.
Que risit occulte dicens. Postq̃ con
senuui. Et domnus meus uetulus ē. no
luptatē opam dabo. Dixit autē dñs
ad abraham. Quare risit sara uxor
tua dicens. Numquid pariuria sum
amus. Numq̃ deo est quicq̃ difficile.
Juxta ꝓdictā tempus adte hoc eod tpre
uita comite. habebit sara filium. Ne
gauit sara dicens. non risi timore p
territa. Dominus autē. non uerū ē ita.
sed risisti. Cumq̃ surrexissent inde uidi
derunt oculos ꝑ ꝑa sodomam. et a
braham simul gdiebantur eum eis
deducens eos. Dixitq̃ dñs. Numq̃ ce
lare potero abraham que gesturus sū
eum futurus sit in gentem magnam
ac robustissimā. Et benedicendē sunt in
eo omnes nationes terre. Scio enim
q̃ pceptturus sit filiis suis. Et domui
suē post se. ut custodiant uiam dñi.
Et faciant iudicium. Et iusticiam. ut
adducat dominus ꝑter abraham
omnia que locutus est ad eū. Dixit
itaq̃ dominus. Clamor sodomorū
Et gomorreorū multiplicatus ē. Et pec
catum eorū aggrauatum est nimis.
Descendam. Et uidebo utrū clamorē
qui uenit ad me opē ꝓpleuerit an no
est ita. ut sciam. Conuersiq̃ se inde ꝑa
bierūt sodomam. Abraham uero adhuc
stabat coram domino. Et appiquans
ait. Numq̃ pdes iustum cum impio.
Si sunt. l. iusti in ciuitate
pibunt simul. Et nō pdes loco illi. ꝓ. l.
iustos si sunt in eo. Absit a te. ut
hanc rem facias. Et occidas iustū cū
impio. fiatq̃ iustus sicut impius. nō
ē hoc tuum qui iudicas omnem terram.
Nequaquam faies iudicium hoc. Dixitq̃
dñs ad eum. Si inuenero in sodoma
. l. iustos in medio ciuitatis. dimittā
omni loco ꝑter eos. Et respondens ab
raham ait. Quia semel cepi loquar ad
dñm meum cum sim pulus
et cinis. Quid si minus. l. iustis. v. fue
rint. delebis ꝑter. xlv. ciuitatē ui
bem. Et ait dñs. Non delebo si inuenero
ibi. xlv. iustos. Rursusq̃ locutus ē ad
eum. Si autem inuenti ibi fuerint. xl.
quid faies. Ait. Non peribam ꝑter. xl.
Ne quaeso inquit indigneris domine
si loqar. Quid si fuerint ibi. xxx. Respondit.
Non faciam. si inuenero ibi. xxx. Quia se
mel ait cepi loquar ad dñm dm me
um. Quid si ibi fuerint inuenti. xx. Di
xit. Non disperdam ꝑter. xx. Obsecro
inquit ne irascaris dñe. si loqar adhuc
semel. Quid si inuenti fuerint ibi. x. Di
xit. Non delebo ꝑter. x. Abiit dominus
postq̃ cessauit loqui ad abraham. Et ille
reuersus est in locum suum. XVIIII.
Venerunt autē duo angeli uespe
re sodomam. sedente loth in porta
ciuitatis. Qui cum uidisset eos
surrexit. Et iuit obuiam illis. Et adorauit
pronus in terram. Et ait. Obsecro dñi. declina
te in domum pueri tui. Et manete ibi. Et
lauate pedes uros. Et mane ꝑficiscemi
ni iam uiam. Qui dixerunt. Minime.
sed in platea manebimus. Et cōpulit
illos oppido. ut diuerterent ad eū. Ingressus
que domum illius. fecit ꝑanum coquit
azima. Et comedere. Prius autem quam
irent cubitum uiri ciuitatis. Circumdederunt
domum a puero usq̃ ad senem. omnis
pplus simul. uocaueruntq̃ loth. Et dixerunt
ei. Ubi sunt uiri qui introierunt ad te
nocte. Educe eos huc. ut cognoscamus eos.
Egressus ad eos loth post tergum. claudens
ostium. ait. Nolite filii fres mei. nolite
malū hoc facere. Habeo duas filias que
nec dum cognouerunt uirū. Educam
eas ad uos. Et abutimini eis sicut uobis
placuerit. dum modo uiris istis nihil
faciatis mali. quia ingressi sunt sub umbra
culminis mei. At illi dixerunt. Recede
illuc. Et rursus. Ingressi es inquiunt ut
aduena. numquid ut iudices. Te ergo pe
ius magis cū hos affligemus. Impetes
facebant loth uehementissime. Jam ꝑe
erat ut infringent fores. Ecce miserūt
manū uiri. Et introduxerūt ad se loth. Clau
serūtq̃ ostium. Et eos qui foris erant p
cusserunt cecitate. a minimo usq̃ ad
maximum. ita ut ostium inuenire nō
possent. Dixerunt autē ad loth. Habes
hic uiros quempiam generis aut filios a